

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษา เป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม จะเห็นได้ว่าประเทศไทยได้ที่ประชาชนได้รับการศึกษาสูง ขอมทำให้ระดับความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศนั้นอยู่ในระดับสูงควย ซึ่งจัดเป็นการยกระดับเศรษฐกิจและสังคมควยประการหนึ่ง และในการทำให้ประชาชนได้รับการศึกษาดังนั้น รัฐบาลจะต้องลงทุนในเรื่องนี้มาก

ส่วนหนึ่งของการลงทุนทางการศึกษาคือ การขยายการศึกษาให้สูงขึ้น ซึ่งจะตองคำนึงถึงการเตรียมครูให้เพียงพอกับระดับการศึกษาที่จะขยายนั้น และในการเตรียมครูก็จำเป็นต้องมีการคาดคะเนจำนวนครูที่ต้องการล่วงหน้า กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ได้ทำการคาดคะเนจำนวนครู¹ ซึ่งพอจะสรุปได้คือ ในปี พ.ศ. 2530 ควรจะทำการผลิตครูให้ได้ดังนี้ ถ้าถ้ออัตราเพิ่มของพลเมืองเป็นร้อยละ 3.2 ต่อปีแล้ว ในปี พ.ศ. 2530 จะมีพลเมือง 60.90 ล้านคน และจากแนวโน้มจำนวนนักเรียนในปี พ.ศ. 2508 ถึง 2510 จะเห็นอัตราการเพิ่มของจำนวนนักเรียนสูงกว่าอัตราการเพิ่มของพลเมืองประมาณร้อยละ 33 ฉะนั้นในปี พ.ศ. 2530 จะมีนักเรียนระดับประถมและมัธยมประมาณ 400,000 คน หรือจะตองผลิตครูเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2510 เป็นจำนวน 217,000 คน นอกจากนี้ยังตองผลิตทดแทนครูที่ลาออกและตาย 290,000 คน ผลิตชดเชยครูที่ขาดอยู่ในปัจจุบันเพื่อรับปรุงคุณภาพ 20,000 คน ผลิตเพื่อความสูญเสียต่าง ๆ 26,000 คน

¹บุญถิ่น อัตถากร และ รัตนา ตันมัญญ์เต็ก, "การคาดคะเนปริมาณครูที่ประเทศตองการ," การเตรียมครู (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2513), หน้า 22.

ผลิตสดเชยจำนวนที่ไม่ไคครบในระหว่างปี พ.ศ. 2510 ถึง 2514 จำนวน 60,000 คน ซึ่งรวมทั้งสิ้นจะคองผลิตครุในระยะ 20 ปี เป็นจำนวน 613,000 คน โดยเนดัยจะคองผลิตปีละ 30,000 คน ซึ่งในจำนวนนี้จะคองผลิตครุประกาศนียบัตรถึง 20,000 คน

ในป้ปัจจุบันการผลิตครุในระดับค่าง ๆ ยังมีจำนวนไม่เพียงพอคองการซึ่งกรมการฝึกหัดครุไคเร่งผลิตครุเพิ่มขึ้น คังจะเห็นว่ในปีการศึกษา 2512 ไคขยายการรับนักเรียนฝึกหัดครุทุกระดับให้มากขึ้นทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลา และในปีการศึกษา 2517 ไคเปิดทำการสอนถึงระดับปริญญาตรีขึ้นที่วิทยาลัยครุค่าง ๆ รวม 17 แห่ง² ทั้งนี้เพื่อช่วยให้สถานศึกษาค่าง ๆ ไคครุที่มีวุฒิไปสอนทันคองการไครวคเร็วขึ้น ซึ่งจะช่วยแกปัญหาทางการศึกษาคือการขาดแคลนครุ ปัญหาเด็กไม่มีที่เรียนเพียงพอ และปัญหาสังคมอื่น ๆ ไคอีกประการหนึ่ง

นอกจากนี้การผลิตครุยังคองคำนึงถึงนโยบายของประเทศอีกควย จากนโยบายการไคครุ พบว่ในปี 2519 โรงเรียนประถมศึกษาตอนตนคองการครุระดับปริญญาตรี อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาคณะสูงหรือเทียบเท่า และประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาหรือเทียบเท่า หรือวุฒิอื่น ๆ เป็นอัตรา 1 : 15 : 48 และโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายคองการครุปริญญาตรี อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาคณะสูงหรือเทียบเท่า และประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาหรือเทียบเท่าหรือวุฒิอื่น ๆ เป็นอัตราส่วน 5 : 45 : 50³

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

² เอกสารการสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรประกาศนียบัตรครุอุดมศึกษา, 1 - 10 ธันวาคม, 2517.

³ กองวางแผนการศึกษา ฝ่ายข้อมูลและสถิติ, รายงานการประมคณคณะกรรมการดำเนินงานการศึกษาและวิจัยปัญหาเรื่องการผลิตครุ, 20 สิงหาคม 2512.

นั่นคือจะต้องผลิตครูเพิ่มขึ้นทุกระดับ โดยเฉพาะระดับ ป.กศ. และ ป.กศ. สูง เพื่อรับกับการขยายการศึกษาภาคบังคับถึงระดับประถมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศ

สำหรับการผลิตครูนั้น เมื่อทราบว่ามีความจำเป็นต้องผลิตครูในระดับใด จำนวนเท่าใดแล้ว สิ่งต่อมาที่ผู้วางแผนการศึกษาของทราบก็คือ เรื่องการลงทุน โดยรัฐบาลจะต้องทราบว่าจะต้องใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนเท่าใดในการลงทุนเพื่อผลิตครู 1 คน ซึ่งจะต้องศึกษาถึงค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ไปจ่ายไปเพื่อนักเรียน 1 คน ว่าเป็นเท่าใด

ในการผลิตครูระดับปริญญาตรี ได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของฝ่ายรัฐบาลและเอกชน เพื่อผลิตครูศาสตร์บัณฑิตของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปี 2508⁴ ส่วนการผลิตครูของสถาบันการศึกษาที่ขึ้นต่อกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการนั้น ได้มีผู้ศึกษา การหาคร่าวหัวในการผลิตครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาในปีการศึกษา 2513⁵ ซึ่งในการศึกษานี้ศึกษาเฉพาะค่าใช้จ่ายรายหัวของนักศึกษาในภาคปกติเพียงระดับเดียวทั่วประเทศ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาเท่านั้น ยังไม่มีการศึกษาค่าใช้จ่ายรายหัวในระดับอื่นและของภาคการ เรือนอย่างอื่นเปรียบเทียบกันในสถาบันฝึกหัดครูเฉพาะแต่ละแห่ง

ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะได้ทำการศึกษาอย่างละเอียดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายรายหัวในการผลิตครูของวิทยาลัยครูแต่ละแห่ง เพื่อจะได้เปรียบเทียบให้เห็นการลงทุนเพื่อผลิตครูว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เพราะค่าใช้จ่ายในแต่ละแห่งย่อมแตกต่างกัน

⁴บรรจง ทองกุ่ม, "การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการผลิตบัณฑิตในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2508) (อัครสำเนา).

⁵อมรา ไตรอุโฆษ, "การหาคร่าวหัวในการผลิตครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2513) (อัครสำเนา).

อันเนื่องมาจากสภาพของวิทยาลัยครูต่าง ๆ มีทั้งเก่าและใหม่ ย่อมจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมบำรุงรักษา และคากอสร้างแตกต่างกัน นอกจากนี้สถานที่ตั้งวิทยาลัย สภาพแวดล้อมต่าง ๆ เช่น ตั้งอยู่ในเขตตัวเมืองหรือนอกเมือง ย่อมมีผลทำให้ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาแตกต่างกันด้วย ผู้วิจัยได้เลือกวิทยาลัยครูมา 1 แห่ง คือ วิทยาลัยครู นครราชสีมา ซึ่งเป็นวิทยาลัยครูที่ผู้วิจัยทำการสอนอยู่ เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายรายหัวในการผลิตครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา และระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ของทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลา

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยนี้

ผลจากการวิจัยจะทำให้เห็นภาพการลงทุนทางการศึกษาคำนึงถึงต้นทุนเงินยืม ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณของผู้บริหารการศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางในการประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับผูกครองที่จะส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อยังสถาบันแห่งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์คือ

1. เพื่อหาค่าใช้จ่ายรายหัวของสถาบันการศึกษา (Institutional Cost) ทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลาของวิทยาลัยครูนครราชสีมา โดยไม่แยกระดับวุฒิ (ป.กศ., ป.กศ.สูง) แบ่งวิเคราะห์ดังนี้ คือ

1.1 ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน (Operating Cost) แยกเป็นเงินงบประมาณที่ได้จากรัฐบาล และเงินบำรุงการศึกษาที่เก็บจากนักศึกษา

1.2 ค่าใช้จ่ายการลงทุน (Capital Cost) คิดจากค่าเสื่อมราคาของครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง

2. เพื่อหาค่าใช้จ่ายรายหัวของนักศึกษา (Student Cost) ชายและหญิง ระดับ ป.กศ. และ ป.กศ.สูง ทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลา ที่เสียค่าที่พักอาศัย และ

ไม่เสียค่าที่พักอาศัย

3. เพื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายรายหัวของนักศึกษา จำแนกตาม

3.1 ภาคการเรียน (ภาคปกติ, ภาคนอกเวลา)

3.2 ระดับวุฒิ (ป.กศ., ป.กศ.สูง)

3.3 เพศ (ชาย, หญิง)

4. เพื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายรายหัวของสถาบันการศึกษากับของนักศึกษา

จำแนกตามภาคการเรียน (ภาคปกติและภาคนอกเวลา)

สมมติฐานของการวิจัย

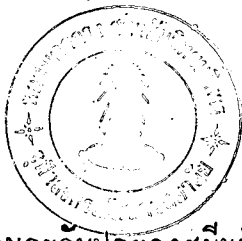
1. ค่าใช้จ่ายรายหัวของนักศึกษาภาคนอกเวลาสูงกว่าภาคปกติ เพราะนักศึกษาภาคนอกเวลาต้องเสียค่าหน่วยกิตในการเรียน ซึ่งจัดเป็นค่างวดเวลาในการสอนของอาจารย์ผู้สอน ดังนั้นนักศึกษาภาคนอกเวลาจึงเสียค่าธรรมเนียมการศึกษาสูงกว่านักศึกษาภาคปกติ

2. ค่าใช้จ่ายรายหัวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาศึกษา (ป.กศ.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลาแตกต่างกัน เพราะลักษณะเนื้อหาของวิชาที่เรียนในแต่ละระดับวุฒิ มีความแตกต่างกัน ทำให้ค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน

3. ค่าใช้จ่ายรายหัวของนักศึกษาชายและหญิงแตกต่างกัน เพราะค่าใช้จ่ายบางประเภทนักศึกษาชายใช้จ่ายสูงกว่านักศึกษาหญิง และบางประเภทนักศึกษาหญิงใช้จ่ายสูงกว่านักศึกษาชาย ทำให้ค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยครูนครราชสีมา ที่ศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาศึกษา (ป.กศ.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ปีการศึกษา 2518 ในภาคปกติและภาคนอกเวลา ซึ่งใช้เวลา

ในการศึกษาระดับละ 2 ปี ทั้งนี้ไม่รวมระดับประกาศนียบัตรครูประถมศึกษา (ป.ป.) และนักศึกษา ป.ป. ที่ต่อ ป.กศ.สูง เพราะใช้เวลาศึกษาเพียงปีเดียว และไม่รวมนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพราะเพิ่งเปิดทำการสอน ข้อมูลที่ได้ยังไม่เพียงพอ

2. ค่าใช้จ่ายรายหัวของสถาบันการศึกษา (Institutional Cost) แยกเป็นค่าดำเนินการ (Operating Cost) และค่าลงทุน (Capital Cost)

2.1 ค่าดำเนินการ (Operating Cost) คิดจากเงิน 2 ประเภท คือ

2.1.1 เงินงบประมาณที่วิทยาลัยครูนครราชสีมาได้รับระหว่างปีการศึกษา 2515 ถึง 2518 เงินค่านี้นี้คิดเฉพาะนักศึกษาภาคปกติเท่านั้น เพราะรัฐบาลจ่ายเงินงบประมาณให้เฉพาะนักศึกษาภาคปกติ ส่วนนักศึกษาภาคนอกเวลาต้องจ่ายเงินค่าหน่วยกิตให้ทางวิทยาลัย เพื่อเป็นค่าล่วงเวลาในการสอนให้กับอาจารย์ที่สอนเอง

2.1.2 เงินบำรุงการศึกษาที่วิทยาลัยเก็บจากนักศึกษาทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลา เงินค่านี้นี้คิดทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลา เพราะเป็นเงินส่วนที่วิทยาลัยนำไปใช้จ่ายทั้งในกิจการของภาคปกติและภาคนอกเวลา

2.2 ค่าลงทุน (Capital Cost) คิดจากค่าเสื่อมราคาของครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง เนื่องจากนักศึกษาภาคปกติและภาคนอกเวลามีการใช้ครุภัณฑ์และอาคารสถานที่ร่วมกัน จึงคิดค่าลงทุนเท่ากัน

3. ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา (Student Cost) ได้จากค่าตอบแทนสำรวจค่าใช้จ่ายส่วนตัวนักศึกษา ที่ผู้วิจัยคัดแปลงนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรดังกล่าวข้างต้นที่ได้รับการสุ่มมาใช่ ค่าใช้จ่ายค่านี้นี้ ได้แก่ ค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะ ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่าบำรุงการศึกษา ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าใช้จ่ายในการฝึกสอน ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าบริการส่วนตัว และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด สำหรับค่าใช้จ่ายส่วนตัวนักศึกษาระดับ ป.กศ.สูง นั้น ไม่คิดค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) เนื่องจากได้เข้ามาศึกษาในสถาบันนี้

4. ในการศึกษาและสำรวจค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยเฉลี่ยต่อปีของนักศึกษา คิดเฉพาะเวลาที่เปิดเรียน ซึ่งในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ประมาณ 9 เดือน สำหรับนักศึกษาภาค-

ปกติ และประมาณ 11 เดือน สำหรับนักศึกษาภาคนอกเวลา (ภาคนอกเวลาเพิ่มการเรียน
ในภาคฤดูร้อนอีก 2 เดือน)

ขอตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

1. ผู้วิจัยใช้เวลาตั้งแต่ปีการศึกษา 2515 ถึง 2518 เป็นตัวอย่างของความ
เวลา (Sample of period of time) จากเวลาในอดีตและอนาคตในระยะไกล
2. ค่าของเงินตราในช่วงปีการศึกษา 2515 ถึง 2518 รวมทั้งค่าของเงินใน
อดีตและอนาคตอันใกล้กับช่วงเวลานี้ มีการเปลี่ยนแปลงนอยมากจนไม่ปรากฏชัด จึงถือว่า
มีค่าคงที่
3. ค่าตอบแทนสำรวจค่าใช้จ่ายของนักศึกษา ถือว่าเชื่อถือได้
4. ไม่คิดค่าเสื่อมราคาของที่ดินในค่านาคาลงทุน เพราะถือว่าที่ดินมีระยะเวลา
การใช้ประโยชน์ไม่สิ้นสุด จึงไม่มีค่าเสื่อมราคา ซึ่งเป็นไปตามหลักการคิดค่าเสื่อมราคา
ของทรัพย์สินถาวร⁶

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องนี้ อาจมีความคลาดเคลื่อนเนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ ดังนี้

1. ในการหาค่าใช้จ่ายรายหัวของสถาบันการศึกษาไม่สามารถแยกตามระดับ
ป.กศ. และ ป.กศ. สูง ใด เพราะทางวิทยาลัยมีค่าใช้จ่ายของแต่ละประเภทไว้ จึง
ได้คิดแยกเฉพาะภาคการเรียน (ภาคปกติ, ภาคนอกเวลา) ซึ่งอาจทำให้ข้อมูลที่ได้อาจ
ละเอียดและกว้างขวางเพียงพอ

⁶พยอม สิงห์เสนห์, การบัญชีทรัพย์สิน (พระนคร : ชวนพิมพ์, 2517), หน้า 252.

2. การหาค่าใช้จ่ายรายหัวของนักศึกษา คิดจากค่าตอบแทนแบบสำรวจค่า
 ใช้จ่ายส่วนตัวนักศึกษา ในปีการศึกษา 2518 เพียงปีเดียว ดังนั้นถ้าจะนำไปพิจารณาถึง
 รายจ่ายในปีอื่น ๆ อาจคลาดเคลื่อนไปบ้าง เพราะค่าของเงินตราในแต่ละปีอาจแตกต่างกัน

3. คำตอบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษานั้นอาจคลาดเคลื่อนไปจาก
 ความเป็นจริงบ้าง ทั้งนี้เพราะไม่ได้บันทึกรายจ่ายไว้เป็นหลักฐาน หรืออาจเกรงว่าจะ
 เสียประโยชน์ของตน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) หมายถึงผู้ที่เรียนตามหลักสูตร
 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาเป็นเวลา 2 ปี หลังจากสำเร็จการศึกษาประโยคมัธยมศึกษา
 ตอน

ครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) หมายถึงผู้ที่เรียนตาม
 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงเป็นเวลา 2 ปี หลังจากสำเร็จการศึกษา
 ระดับครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา

นักศึกษาภาคปกติ หมายถึงนักศึกษาที่ศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
 (ป.กศ.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ตามหลักสูตรภาค
 ปกติของวิทยาลัยครูนครราชสีมา ซึ่งใช้เวลาเรียนตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ ระหว่างเวลา
 8.00 ถึง 16.00 นาฬิกา

นักศึกษาภาคนอกเวลา หมายถึง นักศึกษาที่ศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชา
 การศึกษา (ป.กศ.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ตาม
 หลักสูตรภาคนอกเวลาของวิทยาลัยครูนครราชสีมา ซึ่งใช้เวลาเรียนตั้งแต่วันจันทร์ถึงวัน
 เสาร์ ระหว่างเวลา 17.30 ถึง 20.30 นาฬิกา

ค่าใช้จ่ายรายหัวในการผลิตครู หมายถึง ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนในเวลา 1 ปี
 การศึกษา ของนักศึกษาระดับ ป.กศ. และ ป.กศ.สูง ในภาคปกติและภาคนอกเวลาของ

วิทยาลัยครูนครราชสีมา ซึ่งแยกค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ ค่าใช้จ่ายของสถาบันการศึกษา (Institutional Cost) และค่าใช้จ่ายของนักศึกษา (Student Cost)

ค่าใช้จ่ายของสถาบันการศึกษา (Institutional Cost) หมายถึงค่าใช้จ่ายดำเนินการ (Operating Cost) และค่านาคาลงทุน (Capital Cost) ที่สถาบันเป็นผู้จ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินบำรุงการศึกษา

ค่าดำเนินการ (Operating Cost) เป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดจากเงินงบประมาณแผ่นดิน และเงินบำรุงการศึกษาสำหรับภาคปกติ ส่วนภาคนอกเวลาคิดเฉพาะเงินบำรุงการศึกษา

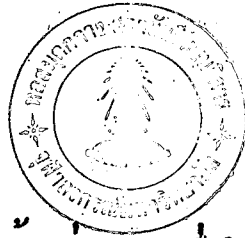
เงินงบประมาณแผ่นดิน เป็นเงินที่ทางวิทยาลัยได้รับจากรัฐบาล ได้แก่ ค่าเงินเดือน ค่าจ้างประจำ ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่ารายจ่ายอื่น ๆ และค่ากลางเงินบำรุงการศึกษา เป็นเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาที่วิทยาลัยครูนครราชสีมาเก็บจากนักศึกษา ตามระเบียบของกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งทางวิทยาลัยได้นำมาใช้จ่ายในกิจการของวิทยาลัย เป็นค่าจ้างชั่วคราว ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ และค่ารายจ่ายอื่น ๆ

ค่าเงินเดือน หมายถึงเงินที่ใช้จ่ายให้แก่ข้าราชการทุกประเภทเป็นรายเดือน โดยมีอัตรากำหนดไว้ในบัญชีถือจ่ายเงินเดือนประจำ ที่กรมบัญชีกลางได้ตรวจสอบว่าถูกต้องแล้ว

ค่าจ้างประจำ หมายถึงเงินที่ใช้จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำของส่วนราชการ โดยมีอัตรากำหนดไว้ในบัญชีถือจ่ายค่าจ้างประจำ ที่กรมบัญชีกลางได้ตรวจสอบยืนยันว่าถูกต้องแล้ว

ค่าจ้างชั่วคราว หมายถึงเงินที่ใช้จ่ายให้แก่ลูกจ้างชั่วคราวของส่วนราชการ ได้แก่ อาจารย์ที่จ้างสอนชั่วคราว คนงานชั่วคราว

ค่าตอบแทน หมายถึงเงินที่ใช้จ่ายตอบแทนให้แก่ผู้มีปฏิบัติงานให้แก่ราชการ ซึ่งประกอบด้วยเงินช่วยการศึกษาเล่าเรียนบุตร เงินค่ารักษาพยาบาล เงินค่าเช่าบ้าน เงิน

ค่าสอนพิเศษ เงินค่าทำงานล่วงเวลา

ค่าใช้จ่าย หมายถึงเงินที่ใช้จ่ายไปในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งบริการ และ
รายจ่ายเพื่อทดแทนเกี่ยวเนื่องในการปฏิบัติราชการ เช่น ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่า
พาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าซ่อมแซมครุภัณฑ์ และอาคารสถานที่

ค่าวัสดุ หมายถึงเงินที่ใช้จ่ายเพื่อซื้อสิ่งของ ซึ่งตามปกติย่อมสิ้นเปลืองหรือ
สลายตัวในเวลาอันสั้น หรือเปลี่ยนแปลงสภาพเป็นอย่างอื่น เพราะการใช้หรือบริโภค เช่น
ค่าวัสดุยานพาหนะ ค่าวัสดุเชื้อเพลิง และหล่อลื่น ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าวัสดุก่อสร้าง ค่า
เวชภัณฑ์

การรายจ่ายอื่น ๆ หมายถึงเงินที่ใช้จ่ายในด้านต่าง ๆ ซึ่งไม่เข้าลักษณะอย่าง
ใดอย่างหนึ่งดังกล่าวข้างต้น และสำนักงานประมาณกำหนดให้อยู่ในหมวดนี้ เช่น เงิน
ราชการลับ เป็นต้น

การรายจ่ายงบกลาง หมายถึงรายจ่ายเกี่ยวกับค่าโทรศัพท์ ค่าไปรษณีย์ เงิน
เบี้ยบำนาญบำนาญ เงินช่วยเหลือข้าราชการ เงินสำรองจ่าย

ค่าลงทุน (Capital Cost) หมายถึงค่าเสื่อมราคาของครุภัณฑ์ และสิ่ง
ก่อสร้าง ในช่วงเวลา 4 ปี คือตั้งแต่ปีการศึกษา 2515 ถึง 2518

ค่าครุภัณฑ์ หมายถึงเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อหรือแลกเปลี่ยนสิ่งของ ซึ่งตามปกติมี
ลักษณะคงทนถาวร มีอายุการใช้งานนาน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ตู้รับวิทยุ ตู้เก็บเอกสาร เครื่อง
พิมพ์ดีด เครื่องถ่ายเอกสาร ฯลฯ ทั้งนี้ไม่รวมค่าสิ่งก่อสร้างและค่าที่ดิน

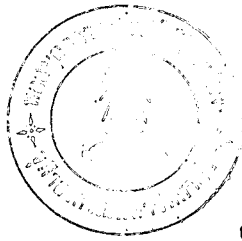
ค่าสิ่งก่อสร้าง หมายถึงเงินที่ใช้จ่ายในการสร้างอาคารสถานที่ต่าง ๆ

ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา (Student Cost) หมายถึงเงินที่ผู้ปกครอง
หรือนักศึกษาใช้จ่ายไปเพื่อการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ใน
สถาบันแห่งนี้ ในระหว่างปีการศึกษา 2518 ค่าใช้จ่ายค่านี้นับเป็น

ค่าที่พักอาศัย ใ้ดแก่ ค่าเช่าบ้าน ค่าเช่าหอพัก

ค่าอาหารประจำวัน ใ้ดแก่ ค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายเป็นค่าอาหารตลอดวัน รวมทั้ง

ค่าเครื่องคัมถวย

ค่าพาหนะประจำวัน ได้แก่ ค่าโดยสารขบวนต่าง ๆ ในการเดินทางไปและกลับวิทยาลัยในวันหนึ่ง ๆ

ค่าธรรมเนียมการศึกษา ได้แก่ ค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน หน่วยกิต ค่าบำรุงอื่น ๆ

ค่าอุปกรณ์การศึกษา ได้แก่ ค่าสมุด ค่ากระดาษ และเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา

ค่าใช้จ่ายในการฝึกสอน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาต้องจ่ายเป็นค่าอุปกรณ์การสอน และอื่น ๆ ในขณะที่ทำการฝึกสอน

ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม หมายถึงค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม

ค่ารักษาพยาบาล ได้แก่ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรักษาโรคร้ายไข้เจ็บ ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่

ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา ได้แก่ ค่าโดยสารขบวนต่าง ๆ ในการเดินทางไปกลับภูมิลำเนาของนักศึกษา

ค่าพักผ่อนหย่อนใจและการบันเทิง ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการดูภาพยนตร์ ฟังดนตรี อ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร ดังสรรค์ และทัศนอาจร

ค่าบริการส่วนตัว ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการสร้างบุคลิกภาพต่าง ๆ เช่น ค่าตัดผม ค่าตัดผม ค่าเครื่องสำอาง ค่าซักผ้าเสื้อผ้า

ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการต้อนรับเพื่อนฝูง การกุศล ค่าของขวัญ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ไม่เข้าประเภทใด ๆ

ค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) หมายถึงค่าใช้จ่ายที่เนื่องมาจากการสูญเสียรายได้ที่พึงจะได้ เนื่องจากการศึกษาต่อแทนที่จะไปทำงาน ทำให้ละโอกาสที่จะได้

รักรายได้ บางทีเรียกค่าใช้จ่ายส่วนนี้ว่ารายได้ที่เสียไป⁷

ค่าเสื่อมราคา (Depreciation) หมายถึง ส่วนแหวงค่างของสินทรัพย์ที่มีตัวตน เช่น อาคาร โรงงาน เครื่องจักร เครื่องอุปกรณต่าง ๆ ฯลฯ ซึ่งลดลงเนื่องจากการรับใช้ และค่าที่ลดลงนี้ไม่สามารถที่จะแกไ้กลับคืนมาได้ด้วยการซ่อมแซม⁸ ค่าเสื่อมราคานี้ บางทีเรียกว่า "ค่าสึกหรอ"

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

⁷Richard Perlman, The Economics of Education: Conceptual Problems and Policy Issues (New York: McGraw Hill Inc., 1973), pp. 14 - 15.

⁸คำนึ่ง ชาญเลขา, หลักการบัญชีภาคทฤษฎีและวิธีปฏิบัติ (พระนคร : โรงพิมพ์พระจันทร์, 2502), หน้า 435 - 436.